

Naročnina za Avstro-Ogrsko; $\frac{1}{4}$ leta K 5; $\frac{1}{2}$ leta K 10; za celo leto K 20. — Posamezna številka 40 v. — Uredništvo in upravništvo Ljubljana, Stari trg št. 19.

Štev. 23.

V Ljubljani, v sredo 5. junija 1918.

Leto V.

Cesar na Beneškem.

Kanonada na beneški fronti v prisotnosti cesarja Karla I.

E. G. Brat.

Beg za milijoni.

Roman Slovenca Amerikanca.

44. nadaljevanje.

Malo križev je bilo na grobeh, udratih, razkopanih, z ledom in snegom pokritih.

V kotu pokopališča pa je stala hišica — mrtvašnica. V njej je bilo shranjeno orodje grobokopov. Tja so šli jetniki z Jackom po lopate, voz pa je zapeljal po široki, zanemarjeni cesti in preko grobov. Obstal je tik izkopane jame, vzeli so krsto z voza in jo položili tik jame. Nato se je voz odpeljal.

Jack je zmetal torej vse štiri lopate na ramo ter odšel v mrtvašnico. Škrtaje so se odprla vrata, a se zopet hitro zaslonila.

Kam naj položi lopate?

Tedaj se je Jacka dotaknila neka roka. Nehote se je zdrzil in zona mu je polila telo. Zaslišal je šepetanje:

„Bog s teboj, bratec! Ostani tu . . . okno sem oddrhnil . . .“

In starši je odšel skozi vrata, jih zaloputnil in okrenil ključ, da je zaškrtało in odmevalo po prazni mrtvašnici.

Jack je še slišal bežeče korake, nato topot odhajajočega tropa, ki se je izgubljal in končno popolnoma utonjil.

Zato sta imela hude čase tudi stric svetnik Belič in samska devica Marta Zippel: tolažiti in miriti sta morala, dasi sta bila sama neutolažljiva in nemirna; prenašati sta morala izbruhe tujega obupa, strahu, dvomov, nezaupanje ter raznih očitanih, dasi sta bila nedolžna. Polly ni imela razen strica in ravnatelja Franzelta nikogar, s komer bi se mogla lajšati srce, Dodd pa ni poznal žive duše razen Marte, s katero bi mogel izpregovoriti vsaj včasih nekaj zaupnih besed. Toda Marta ni bila inteligena, nego le sovražna, zlobna, duševno zelo omejena pobožnjakinja: ž njo zanimivo pokramljati sploh ni bilo mogoče.

Cesarica Zita sprejema s svojimi otroki na kolodvoru v Badenu svojega cesarskega soproga, ki se je vrnil z beneške fronte.

Jetniki so bili spretni. Tesno so ovili dve vrvi okoli krste, poprijeli vsak na svoji strani ter spustili krsto v jamo. Nato so jo začeli zasipati. Hitro so delali, ker ostro je brilo in mraz je postajal neznošen.

Ko so bili gotovi, je bila že tema. Straža s puškami na ramah je prezebovala, cepetala s prezeblimi nogami ob tla in postala že nestrpna.

„Pojdimo! Pojdemo! Vražja zima!“ je priganjal poveljnik straže in odhajal. Ostali stražniki so obstopili jetnike. Kakor domenjeno, so vsi trije jetniki korakajoč dalje izročili Jacku svoje lopate, da jih zanese v mrtvašnico. Bil je pač najmlajši med njimi, in navada je, da opravi take posle vselej Benjamin grobokopov.

„Blage ruske duše!“ je razmišljal Jack in se slačil. Jetniško uniformo je oblekel pod svojo civilno opravo, plašč in čepico pa je pustil na tleh. Pokril se je z lastno čepico in si nataknil rokavice. Nato je zlezal na okno in skočil navzdol. Padel je na trdi sneg. Naglo se je pobral in zbežal s pokopališča.

XXVI. Mačka in miška.

V Štrenomem je imela medtem Polly vsak dan večje skrbi, Bobby Dodd pa vsak dan večjo jezo zaradi Jacka. Ker je potekal že tretji mesec, odkar je izginil, so bile Pollyne skrbi že neznosne, a Doddova jeza je naraščala v besnost.

Zato je moral Dodd poslušati le ničevne podrobnosti iz vsakdanjega življenja svetnika Beliča in gospe Polly, prazne čenče, ki so se mu gnusile, ki pa so bile vsaj pust osat sredi brezkončne štrenovške puščave.

Pustil je, da mu je zrasla polna brada, nabavil si je filistrsko obleko štrenovške mode, zahajal je na vse zgodaj v kavarno in šele na noč v gostilno, letel ob lepem vremenu vsako popoldne na izprehod okoli in okoli mesta, sicer pa je ležal v hotelu vznak na zofi ter se — učil rusčine. Z ruskimi glagoli je šel spat, z ruskimi zaimki se je prebujal, z ruskimi sklanjatvami se je sladil jutranjo kavo, z ruskimi števniki se je zabaval med obedom in z ruskimi frazami

ubijal med večerjo. Bil je vztrajen, dasi je bil trud navidezno brezuspešen, saj se je njegova germanska pamet na vso moč upirala slovanščini.

Včasih je že obupaval, postajal je divji nase in na ves svet, celo Marto je sprejemal osorno, — toda s svojo jekleno neomajnostjo je iznova premagal svoje živce, dvignil zopet svojo omahujočo voljo, potolažil Marto z novo napitnino ter je životaril dalje.

Tudi Pollyno življenje je postalalo vse težje in težje. Stric ji je iz Vratislave izposodil izvrsten klavir, ji nakupil muzikalij, najrazličnejših knjig, nabavil ji je več kletk raznovrstnih ptičev pevcev, kupil ji je srčkanega jazbečarja izredno olikanih manir, bil je z njo že parkrat preko nedelje v Vratislavi, kjer sta posejela gledišče ali pa šla

Dodda na poštnem ravnateljstvu nihče ne pozna. Vsakršno zlorabo pruskega urada bi si moralo ravnateljstvo energično prepo-vedati.

Pomirjen se je vrnil svetnik domov, a poslej sta postala s Polly napram Marti še opreznejša. Preverjena sta bila, da je mogla pred meseci le Marta izdati Doddu, kdaj in kam namerava Polly odpotovati; le Marta je izdala, da ima Polly sestanek z Jackom v Berlinu. Ali je ujela ime mesta s prisluškovanjem? — Ali pa je morda ukradla šifrirano Jackovo pismo? — Vsekakor bi bilo drugače nemogoče, da je Dodd prišel istega dne v isti berlinski hotel! Marta je vohunka in izdajalka, zato je treba razorožiti jo v istem hipu, ko lahko postane zopet nevarna.

Dolgo sta razmišljala, kako. Končno pa je našel svetnik izhod iz zadrege. V

sta trepetala, a krotila sta se, da je odšel sel; nato sta stekla v spalnico ter šepetaje čitala:

„Pridi! Petrograd, Njevskij prospekt, hotel Europe. Hljestakov.“

Nato sta se nemo objela; Polly se je razjokala iz blaženstva in tudi dobri striček je imel vse solzne oči.

Potem pa je svetnik brzojavko zažgal, jo vtaknil v peč ter gledal na požar tako dolgo, da je plamen požrl papir do zadnjega oglička; nato je še s prsti pepel zmečkal in zmešal ter končno pihnil v kupček.

„Tako. Zdaj je popolnoma nemogoče, še kaj izvohuniti!“ je dejal ter zaprl durice pri peči. „In zdajle poiščeva konverzacijski slovar — črko Z.“

In šel je ter poiskal v knjigi skriti listič prijatelja iz Draždan.

Otroci Nj. Velič. cesarja in cesarice: Prestolonaslednik princ Oto, nadvojvoda Robert, nadvojvodinja Adelajda in mali nadvojvoda Feliks.

Ljubka idila cesarjeve družine: Princesa Adelajda drži vajeti, a prestolonaslednik sedi zadrž na kozlu.

na koncert: a vse to ni moglo pomiriti Pollynih skrbi in utešiti njenega hrepenenja.

Kje je Jack? Kako se mu godi? Ali ni ponesrečil? Morda tiči zopet v ječi? Morda so ga ubili? — Zakaj že tako dolgo molči?

Iz Varšave je dobila Polly zapored nekaj razglednic. Na vseh je bila edina beseba: „Poljub!“ in kot podpis črka „J.“ — Druzega nič. A nato ničesar več že preko dveh mesecev!

Stric jo je tolažil in bodril, toda oba sta sumila Marto in Dodda. Morda plenita ta dva Pollyne dopise? — Svetnik je šel na pošto ter je govoril sam z ravnateljem. Ta pa je zagotavljal, da izpovedujejo vsi pismonoše enako: za gospo Amerikanko že nekaj mesecev ni prišlo nobeno pismo, niti kaka dopisnica . . . Državna policija in državno pravdnništvo se za korespondenco gospe Polly sploh ne zanimata, a detektiva

Draždanah je imel prijatelja. Napisal mu je pismo, priložil listič in oboje odposlal. Že čez par dni je prišlo iz Draždan prijateljevo pismo z novim lističem kot prilogo. Ko sta ga prejela, sta bila vesela ter sta ga skrila v zadnji zvezek konverzacijskega slovarja.

Nato sta zopet čakala . . . skrbela . . . se vznemirjala . . . se tolažila . . . se bavila s ptički, klavirjem, knjigami, jazbečarjem . . . hodila ob lepih dnevih na izprehod . . . in še enkrat sta izletela v Vratislavo ter šla poslušat opero „Aido“.

Naslovno ulogo je pela tistega večera baš slovenska umetnica, mezzosopranistka Fanchette Verhunk — Ljubljankanka Fani Vrhunčeva! — Zelo sta bila zadovoljna.

Ko pa sta se naslednjega jutra vrnila v strenovsko vilo, je prišel brzojavni sel z brzojavko.

Brzojavka iz Petrograda! Od radosti

„Tukajle na mizi ga pustiva, da ga Marta lahko prečita in si ga prepíše!“ je rekel in tako storil.

Na mizi je ležal listič z vrsticama:

„Predraga! Pričakujem Te v Draždanah v hotelu Carlton, Bismarckov trg 1. Jakob.“

Nato je poklical kuharico, naj jima prinese zajtrk, ter se je obenem odpravljal v pisarno. In med zajtrkovanjem je dejal: „Gospa odpotuje jutri v Draždane. Dajte, Marta, in poskrbite, da se oba njena velika kovčga lepo osnažita in po obedu postavita v gospejino spalnico.“

„Dà, dà, takoj po obedu začnem pospravljati obleko in perilo,“ je pritrdila Polly mirno.

Marti so se posvetile oči kakor mački, predno zaskoči miš, a ponižno je povescila glavo in vprašala z najslajšim glasom: „Ali naj naročim tudi voz? A za kateri vlak, prosim?“

Svetnik se je nasmehnil, a hitro je vtaknil svoj nos v skodelico, izpil kavo ter dejal:

„Zaradi vlaka se še nisva odločila. Bržčas odrineš s popoldanskim, ki je najmanj zaseden . . . li ne, Polly?“

„Kakor misliš striček,“ je odvrnila Polly. „Tudi z jutranjim vlakom bi se morda dobro vozilo.“

„Gotovo; samo prezgodaj bi morala vstati in težje bi bilo dobiti izvoščika,“ je pritrdil svetnik ter zaključil ugibanje: „Glede vlaka se torej že še domeniva in voz naročiva morda sama zvečer, ko pojdiva na izprehod. Zdaj je glavno, da napolniš

čega postrežčka v vilo ter mu velela, naj gre ž njo v podstrešno izbo po kovčga; nato se ju je lotila s cunjo in ščetjo. Ko je bilo opravljeno to delo, je morala začeti kuhati.

Tako se Marta ni mogla vse dopoldne ganiti iz hiše, dasi ji je pod nogami kar gorelo.

Toda po obedu sta hodila svetnik in Polly vsak dan za slabo uro počivat. Polly je zadremala navadno v gugalnem stolu, stric pa se je iztegnil po zofi in zaspal. Ob dveh je bil navadno že zopet svež in ob treh je odkorakal v pisarno.

(Dalje prih.)

Avstrijski vnanji minister baron Burian podpisuje mirovno pogodbo z Rumunijo,

kovčga ter se mirno in udobno pripraviš na pot.“

Nato je vzel svojo torbico za akte, se šel v predsobo obleč ter je takoj potem odkoračil v pisarno.

Tudi Polly je odšla iz obednice. Marta pa je pbspravljala po mizi, stikala po košu za papir ter v svoje veliko veselje na pisalni mizi našla kuverto s svetnikovim naslovom in z lističem. Najrajša bi bila vzela oba, da bi ju nesla Doddu. Toda tega si le ni upala storiti. Zato je listič urno petkrat zapored prečitala, stekla v kuhinjo ter si ondi na papir napisala besedo za besedo. Nestrpno rada bi bila telefonirala Doddu v hotel, a si ni upala, ker je Polly hodila iz sobe v sobo ter si znašala svoje stvari. Treba je bilo iti tudi po kovčga pod streho in ju ocediti. Poklicala je torej mimo gredo-

Obletnica jugoslovanske deklaracije.

Dne 30. maja t. l. je minulo leto, ki je za avstro-ogrsko Slovanstvo vobče in za Jugoslovane posebej v političnem in kulturnem oziru največjega in najdalekosežnejšega pomena.

Med Čehi in Jugoslovani se je sklenilo bojno bratstvo na življenje in smrt. In 30. maja so podali najprej Čehi svojo deklaracijo, s katero so zahtevali zedinjenje vseh čeških ozemelj s Slovaško vred v enotno upravno, svobodno državno telo,

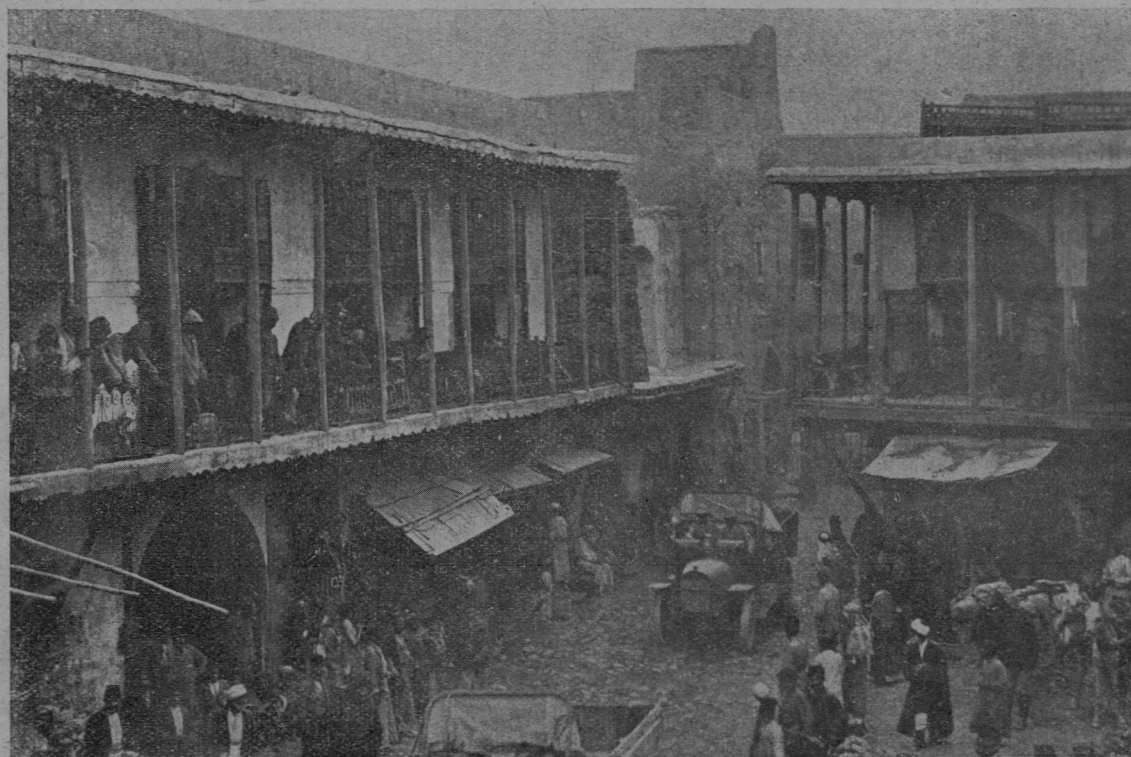

Vojaška maša avstrijske vojske pod razvalinami starega kurdistanskega mesta Diabekra, ležečega ob gornjem Tigridu v azijski Turčiji.

Jugoslovani pa so po svojem načelniku dr. A. Korošču podali sledečo izjavo:

„Podpisani poslanci (Slovenci, Hrvatje in Srbi), ki so združeni v Jugoslovanskem klubu, izjavljajo, da zahtevajo na temelju narodnega načela in hrvatskega državnega prava, naj se zemlje monarhije, v katerih žive Slovenci, Hrvatje in Srbi, združijo pod žezlom habsburško-lorenške dinastije v samostojno državno telo, ki bodi pristo vsakega narodnega gospodarstva tujcev in ki bodi zgrajeno na demokratskem temelju. Za uresničenje te zahteve enotnega (troimenega) naroda bodo zastavili vse svoje sile.“

Ta izjava je napravila v vsej Evropi velikanski vtisk; naš narod se je dvignil ves, od severa do juga kakor en mož; naš kmet, naš delavec, naš meščan in naša žena, vsi, vsi, od najmlajšega do najstarejšega smo se zavedli, da je bila izpregovorjena edina prava odrešilna beseda. Slobodno demokratsko državo Jugoslavijo hočejo združeni Slovenci, Hrvatje in Srbi kot en

Iz nekdanje svetovne države Asirije: Moslimanski narod občuduje avstrijske vojne avtomobile v mestu Mosulu, ležečem v Mesopotamiji na srednjem Tigridu blizu razvalin propadlega biblijskega mesta Ninive.

Iz sultanove prestolice: Karakteristični prizor s carigrajske ulice: Zakotni branjevci in prodajalci črne kave.

Velikansko delo prebujenja, utrjenja in organiziranja je izvršila tekom enega leta

Jugoslavija.

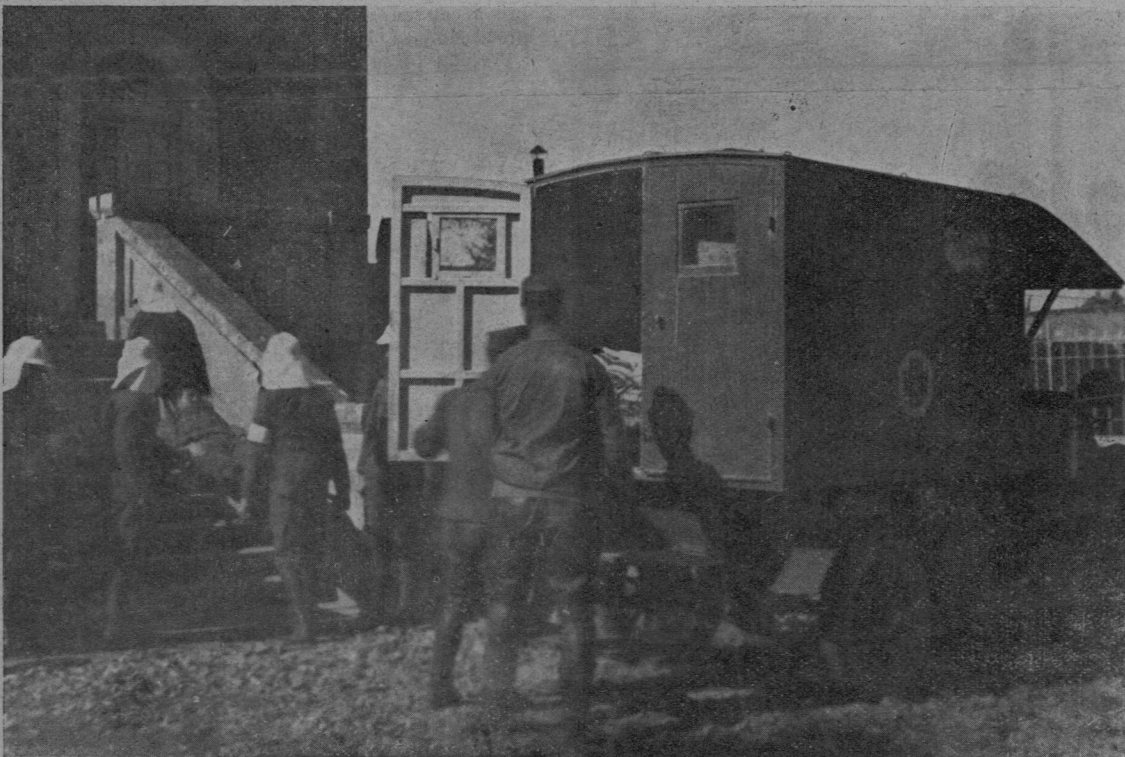

Iz daljnih azijskih puščav: Tabor turške vojske, ki se pripravlja k odhodu na fronto.

majniška deklaracija. Zbudila je dremajoče, opogumila strašljivce, okrepila nas vse, ki ne nehamo zaupati v svojo veliko, svobodno bodočnost. S hvaležnostjo se spominjamo bratov Čehov, ki so nam dali vzgled s svojo deklaracijo za jugoslovansko majniško deklaracijo, s hvaležnostjo se spominjamo rajnega dr. J. Ev. Kreka, dr. A. Korošca in vseh naših jugoslovanskih poslancev, ki so našo deklaracijo proglasili

Iz sultanove prestolnice: Carigrajska ulica v turškem delu mesta. Na sredi v ozadju vse zastrte Turkinje - hanume.

V Kristovem mestu: Avstrijski zdravniški oddelek v Jeruzalemu pri izvrševanju svojih dolžnosti.

30. maj. Obletnico deklaracije je proslavila Ljubljana na razmeram odgovarjajoč način. Saj so vse večje prireditve prepovedane. Saj ne smeš niti s svojimi poslanci na shodih javno govoriti! Pokazali smo pa na drug način, da vemo ceniti pomen deklaracije; Ljubljana se je za ta lepi narodni praznik oblekla v svečano obleko: vsi res zavedni narodni posestniki hiš, t. j. vsi oni, ki imajo narodnost tudi v srcu, ne samo na jeziku, so razvesili narodne trobojnice. Mnoga okna so bila okrašena z zastavicami, da so pokazali svoje mišljenje tudi oni Slovenci, ki nimajo lastnih hiš. Zvečer je bil v veliki dvorani »Uniona« družabni večer, ki ga je priredilo narodno ženstvo v korist slovenskim invalidom. Sodelovali so pevsko društvo »Ljubljanski zvon«, solista pevca gdična Sadarjeva in gospod Debevc, dalje orkester Šentpeterskega prosvetnega društva in pevski zbor katoliškega društva za delavke. Na programu so bili tudi govori in deklamacije, kar je pa slavna c. kr. policija prepovedala. Mesto tega je napravil deželni poslanec in podžupan ljubljanski dr. Triller krasno napitnico na narodno ženstvo. Dvorana je bila nabito polna, več kot

polovica občinstva ni dobilo več prostora. Zlasti lepa je bila udeležba žen in deklet v krasnih slovanskih narodnih nošah. Zabava bi bila brez dvoma trajala do jutra, da ni bila že opolnoči napovedana — policijska ura. Tudi mladina je manifestirala na svoj način. Po osmi uri zvečer je prikorakalo v strnjenih vrstah po šest in šest kakih 1500 mladih mož z bakljami in lampijoni v narodnih barvah od državne obrtne šole. Sprevod je šel, pojoč narodne pesmi, po Šelenburgovi in Prešernovi ulici do Prešernovega spomenika, od tu pred škofijo in dalje do vile pokojnega dr. Kreka, kjer se je poklonil manom velikega Jugoslavana in očeta deklaracije. Vsa manifestacija se je vršila dostojno, tako da niti policija ni imela vzroka nastopiti. — Srca goré in tega ognja ne pogasi nobena sila!

Za kratek čas.

Zob za zob. Ko je bil Dean Swift na potovanju, je zapazil neko jutro, da črevlji niso osnaženi. Pokliče slugo na odgovor.

»Kaj bi jih vedno snažil, saj bodo itak takoj umazani.« Swift nič ne reče in zapove, naj bodo konji takoj pripravljene za odhod. Sluga se pritoži, da še ni zajtrkoval. »Kaj bi vedno jedel,« pravi Dean, »saj boš itak takoj zopet lačen.«

Enostavno sredstvo. Potniki neke ladje ponoči niso mogli spati vsled nemira dveh žensk. Ena, ki jo je mučila skrnina, je kričala: »Strežaj, zaprite duri drugače umrem.«

A komaj je bila njena želja izpolnjena, že je še silneje kričala, druga, ki jo je mučila naduha: »Strežaj, odprite duri, drugače umrem.« Ko le ni bilo miru in ne konca kričanju, zapiranju in odpiranju, je slednjič zaklical potnik v sosednji kabini: »Za božjo voljo, strežaj, odprite duri in pustite da umre ena teh dveh žensk in potem jih zaprite in pustite, da umre še druga.«

Avstro-ogrsko vojaštvo na pohodu po ulicah rumunskega pristaniškega mesta Kystendže.

== PEGE ==

Popolnoma neškodljivo, znamenito, od zdravnikov preizkušeno, po navodilih vseučil. profesorja dr. Hagerja skrbno sestavljeno sredstvo, s katerim je mogoče v najkrajšem času odstraniti pege z obraza, je edino postavno zavarov. „Santo“ krem.

Ta izdelek je bil dolgo časa preizkušan in njegove sestavine vedno izmenjavane, dokler se ni doseglo učinka, da polt obraza že po drugem in tretjem natretnju postane bela in vsak temen madež (pega) ter vsi izpuščaji popolnoma izginejo. Pri daljši uporabi je mogoče pričarati krasno rozasto barvo, tako da je mogoče ta krem tudi za obraz brez peg uporabiti z krasnim uspehom.

Nekaj res popolnejšega in docela neškodljivega sploh ne obstoja. Najboljši kosmatični izdelek.

Cena „Santo“ kremu proti pegam je K 5.—, s poštnino 95 vin. več. Navodilo je priloženo.

Ker se vsak dober izdelek ponareja, prosimo, da pazite na besedo „Santo“.

Vsakemu „Santo“ kremu je brezplačno priložen vzorec pudra.

Po pošti razpošilja brez navedbe vsebine — če se denar naprej vpošlje (tudi v znamkah) ali pa proti povzetju — tvrdka J. Kukla, Praga, Perlova ulica št. 73.

Vsaka gospa

naj čita mojo zanimivo navodilo o modernem

negovanju prsi.

Uspešen svet pri pomanjkanju in opešanju obilnosti! — Pišite zaupno **IDI KRAUSE**, Piesburg, (Ogrsko) Schanzstrasse št. 2. Abt. 95. — Ne stane nič.

= Hlapca =

sprejme

Zvezna tiskarna v Ljubljani, Stari trg 19.

Zamaške nove in stare,

kupi vsako množino,

Ljubljanska industrija probkovich zamaškov

JELAČIN & KO. LJUBLJANA

Gorica **F. BATJEL** Ljubljana

Stolna ulica št. 2-4. Stari trg št. 28.

Trgovina in mehanična delavnica.

Moška in ženska dvokolesa še s staro pnevmatiko šivalni in pisalni stroji, gramofoni, električne žepne svetilke. **Najboljše baterije.**

— Posebno nizke cene so za preprodajalce. —

Trakove za čevlje

iz pristnega usnja, 100 cm dolgi, 100 kosov 45 K, razpošilja **Adolf Weber v Budjevicah** (Budweis), Češko, poštni predal 42/41.

Trgovci!

Trgovci!

ako hočete, svoje odjemalce zadovoljiti poslužite se

„ADRIA“ - izdelkov

kakor: kavni nadomestek la z sladkorjem, lug, vaniljin sladkor, pecilni prašek, zafran, nadomestek skroba, naftalin, toaletno milo, dišave vse vrste itd.

Za dobro kakovost svojih izdelkov jamči najsolidnejša ter slovenska tvrdka

Zahtevajte cenik in vzorce.

F. Šibenik, Adria-izdelki, Zagreb.

Zajamčen uspeh!

Tisoče zahvalnih pism za vpogled na razpolago!

Bujno lepo oprsje!

dobite če rabite

med. dr. A. Rixovo prsno kremo

jamčeno neškodljivo. Za vsako starost hiter, zanesljiv uspeh. — Znanja ra'a. Pušica za poskušnjo K 5.—, velika pušica, ki zadostuje za uspeh K 10.—. Kosm. Dr. A. Rix preparati, Dunaj IX., Lakerergasse 6/O. Razpošilja se strogo diskretno. Zaloga v Ljubljani: Parfumerija A. Kane in drogerija „Adrija“; v Mariboru: Schutzengel Apoth.; Apoth., Mariahill und Parf. Wolfram.

IVAN JAX in SIN

Ljubljana, Dunajska cesta 17

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in strojev za pletenje (Strickmaschinen).

Brezplačen pouk v vezenju.

Tovarna v Lincu ustanov. l. 1877.

Zahtevajte cenik, ki ga dobite brezplačno in poštine prosto.

Flamydol je sredstvo za pomlajenje las ki rdeče, svetle in sive lase in brado za trajno temno barva. 1 steklenica s poštnino vred stane K 3.25.

Rydyol je rožnata voda, ki živo pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 2.45. Povzetje 15 vinarjev več. — Naslov za naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko

Vsakovrstne **SLAMNIKE**, slamnate torbice (cekarje), predpražnike, slamnate čevlje (šolne) priporočam gospodom trgovcem za obila naročila.

FRANC CERAR, tovarna slamnikov

— v Stobu, pošta Domžale pri Ljubljani. —

□ Kmetiska posojilnica

r. z. z n. z.

obrestuje hranilne vloge po

Hranilnih vlog nad 30 milijonov. Popolnoma varno

4¹ | 0
4 | 0

□ Ljubljanske okolice □

v Ljubljani

brez vsakršnega odbitka.

naložen denar. Rezervni zaklad: nad milijon kron.

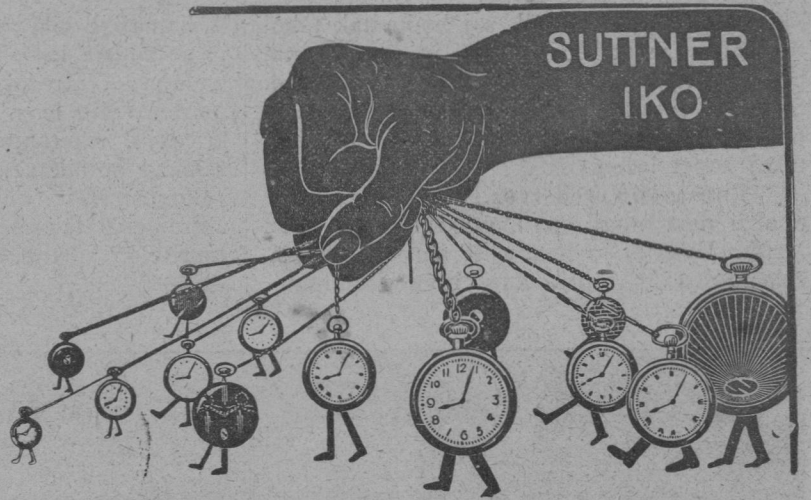
Selenburgova ulica 1
(nekdanja trgovina Tilič)

Specijalna trgovina bluz

Antonija Sitar

*** ** **

Dobro ,IKO, uro

— vsak občuduje in zaželi, kajti ona je

mojstrsko delo urarske umetnosti!

Razpošilja se po povzetju. — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, lepotičja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastonj in poštnine prosto

☛ Vse ure so natančno preizkušene. ☛

Lastna i protokolirana tovarna ur v Švici.

Kovinaste ure po K 22— 26—
32— 40— 60—

Srebrne ure po K 48— 54—
60— 70— 90— 100—

Kovinaste verižice po K 2— 3—
4— 6— 10—

Usnjate verižice po K 1.60 2.80
4.80

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner ^{samo} v Ljubljani števil. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

Priporoča se
:: umetna knjigoveznica ::
IVAN JAKOPIČ
≡≡≡ LJUBLJANA. ≡≡≡

Kislo vodo, vino
:: in sadjevec ::
razpošilja
A. Oset, p. Guštanj, Koroško.
Kupim vse vrste zamaške,
≡≡≡ steklenice in sode. ≡≡≡

≡≡≡ Mazilo za lase ≡≡≡
varstvena znamka Netopir
napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški v Kolodvorski ulici št. 200 ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Lončki po 5 in 6 K. Pošilja se tudi po pošti če se denar naprej pošlje. Izborno sredstvo za rast las. — Za gotovost se jamči. — Zadostuje steklenica. — Spričevala na razpolago.

Josip Jug,
pleskarski in slikarski mojster
Ljubljana, Rimska cesta št. 16
se priporoča cenj. občinstvu za vsa v to stroko spadajoča dela. Jamčim, da :: delam samo s pristinim firnežem. ::
≡≡≡ Solidna in točna postrežba. ≡≡≡

≡≡≡ Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani ≡≡≡

in njene podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju

kot oficijelno subskripcijsko mesto sprejemajo prijave na

VIII. avstrijsko vojno posojilo

☛ po originalnih pogojih: ☛
I. davka prosto 5 1/2% amort. držav. posojilo à 91.54%
II. davka proste 5 1/2% odpovedljive držav. zakladnice à 95.50%
Tiskovine za prijave in pojasnila so strankam brezplačno na razpolago pri naših blagajnah.